

ВИБОРЧА ПРОГРАМА

**претендента на посаду ректора
Національного університету «Львівська
політехніка»**

РАШКЕВИЧА Юрія Михайловича

**доктора технічних наук, професора,
Заслуженого працівника освіти України**

Народився 24 вересня 1955 року в Івано-Франківську в сім'ї вчителя Рашкевича Михайла Васильовича із робітничої родини та лікарки Рашкевич Оксани Іванівни із родини греко-католицьких священників. Українець, громадянства інших країн не маю.

У 1972 р. закінчив із золотою медаллю Старосамбірську середню школу (Львівська область), був старостою класу. У 1977 р. закінчив з відзнакою факультет автоматики Львівського політехнічного інституту за спеціальністю «Автоматизовані системи управління», де також усі роки був старостою групи. Отримав кваліфікацію інженера-системотехніка за спеціальністю АСУ.

У вересні-грудні 1977 р. працював інженером НДЛ-62 Львівського політехнічного інституту, з грудня 1977 р. до 1989 р. – асистент кафедри АСУ, з 1989 р. – доцент кафедри АСУ, з 1992 року – завідувач кафедри АСУ Львівської політехніки. У 2011р. заснував і очолював до 2015 р. кафедру інформаційних технологій видавничої справи НУ «Львівська політехніка».

Протягом 2000-2017 також працював професором Жешівського університету та Суспільної академії наук (Польща).

У 1991 р. призначений на посаду проректора з навчальної роботи та міжнародних зв'язків НУ «Львівська політехніка», на якій працював до березня 2017 року. Координатор наукових та освітніх проектів в рамках програм TEMPUS, ERASMUS+, USAID, CIDA з обсягом фінансування понад 1 млн. доларів кожен, які істотно вплинули на розвиток структури Львівської політехніки (створені кафедри соціології та соціальної роботи, прикладної лінгвістики, бізнес-інкубатор, центр інформаційних технологій в освіті), та багатьох інших.

Напрямок наукової роботи – цифрова обробка сигналів мовлення, інтелектуальні системи обробки сигналів та зображень. В 1986 р. захистив кандидатську дисертацію в Інституті кібернетики НАН України, в 1997 р. – докторську дисертацію в Інституті інформаційної інфраструктури НАН України. Автор понад 120 наукових праць, в тому числі - 2 монографій та 12 патентів. Керівник 10 кандидатських та консультант однієї докторської дисертації, протягом 1999-2017 років – голова спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій. Член редакційної колегії ряду наукових видань.

Весною 2017 року був запрошений на посаду заступника міністра освіти і науки України з вищої освіти та європейської інтеграції, на якій працював до вересня 2019 року. Був представником України в Групі супроводу Болонського

процесу, учасник Конференції міністрів освіти країн-членів Болонського процесу (Франція, 2018 рік).

З 2009 року дотепер – член Національної команди експертів із реформування вищої освіти України. За напрямками реформування вищої освіти та розбудови Національної системи кваліфікацій опублікував 2 монографії та понад 10 наукових статей. Співредактор Національного освітнього глосарію: вища освіта (видання 2011, 2014, 2021 та 2024 років).

З 2019 року дотепер – член Національного агентства кваліфікацій за квотою МОН України, представник України в Дорадчій групі Європейської рамки кваліфікацій та Робочій групі освіти дорослих (обидві - Європейська Комісія). Основний співавтор національних звітів щодо самосертифікації Національної рамки кваліфікацій із Рамкою кваліфікацій Європейського простору вищої освіти, а також щодо порівняння Національної рамки кваліфікацій із Європейською рамкою кваліфікацій для навчання впродовж життя.

Брав активну участь в розробленні законопроектів про вищу освіту (2014), про освіту (2017), про фахову передвищу освіту (2018), про національну систему кваліфікацій (2024).

Стажування та робочі візити в університети Австрії, Англії, Голландії, Іспанії, Італії, Німеччини, Франції, Швеції, Польщі, США, Канади та інших країн. Вільно володію англійською та польською мовами. Переклав із англійської та опублікував ряд важливих праць в сфері вищої освіти, в тому числі – Довідник користувача ЄКТС (2015 р.).

Заслужений працівник освіти України, нагороджений відзнаками МОН України «Відмінник освіти», «Петро Могила», «За наукові та освітні досягнення».

Чемпіон України з бадмінтону серед ветеранів та любителів (2019 р.). Одружений, 3 дітей. Хобі – спорт (волейбол, бадмінтон), музика (фортепіано), бальні танці.

ЛЮДИНА – ЦЕ МЕТА, А НЕ ЗАСІБ

Еммануїл Кант

Львівська політехніка має славу традицію найстарішого і одного із найкращих технічних університетів у Східній Європі. За час існування Політехніка успішно пережила і розвивалася як в достатньо стабільних умовах, так і в часи екзистенційних викликів, пов'язаних із війнами, економічними проблемами, епідеміями тощо. Сьогодні ми маємо саме такий період. В умовах обмеженого фінансування з боку держави як під час війни, так і принаймні протягом 5-10 років після її завершення єдиним способом подальшого розвитку нашого Університету стане якнайбільш повне та ефективне використання внутрішнього потенціалу. Найбільшим капіталом Політехніки є люди: викладачі, науковці, співробітники, аспіранти та студенти. Особливим капіталом є наші випускники. Усі вони потребують **поваги та довіри, справедливості** в ухвалених керівництвом рішеннях, **людяності** у відношенні до себе і колег, **перспективи** щодо свого майбутнього.

На жаль, протягом останніх років у Львівській політехніці спостерігається критичний ріст напруженості у стосунках між працівниками та верхніми щаблями адміністрації, що супроводжується різкою різницею в оплаті праці. Панівними стали надмірна бюрократизація в роботі, зневага до працівників та студентів, непрозорість в ухваленні рішень, відсутність належної комунікації тощо. Не повинен наш головний корпус бути символом приниження особистості!

Ми поступово перетворюємося в заклад із строго вертикальною системою управління, у якій рішення ухвалюються вузьким колом осіб (у більшості – вихідцями із одного факультету), а усі інші трактуються як гвинтики великого механізму. Такий підхід інколи дає короткострокові результати, наприклад, місце в рейтингах, але є згубним в довгостроковій перспективі, якщо ми дійсно хочемо стати сучасним європейським **університетом**. Посада ректора вимагає **служіння** колективу, а не навпаки!

У нас катастрофічно збільшилася кількість викладачів, які працюють на умовах річної угоди. Це – стратегічна кадрова загроза! Не може 30 червня бідного року бути горизонтом планування викладачів, які утримують свої родини, а специфіка наукової та педагогічної роботи яких вимагає довготривалої перспективи. Рейтинги, які повинні бути стимулом для розвитку, перетворилися на «каральний меч», роблять викладачів максимально залежними від «доброї волі» керівництва. Наростає зневіра, апатія і, що найгірше, - втрата своєї суб'єктності в житті Політехніки.

Виправлення цих та інших недоліків не вимагає революційних рішень, навпаки – подальше процвітання нашої Alma mater можливе лише завдяки еволюційному розвитку та наполегливій праці усієї академічної громади.

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОБОТИ ТА ЗАВДАННЯ

Якість освіти. Основним завданням є забезпечення якісної підготовки фахівців, які відповідають сучасним викликам ринку праці, та які будуть здатні знайти відповідне своїй кваліфікації місце праці із достойною заробітною платою. Для цього необхідні:

- посилення фундаментальної підготовки та професіоналізація освітніх програм під актуальні та майбутні потреби ринку праці шляхом інтеграції професійних стандартів;
- удосконалення практичної підготовки, розвиток дуальної освіти, розширення спектру міждисциплінарних освітніх програм;
- підтримка індивідуальних траєкторій навчання;
- отримання першого професійного досвіду під час практики;
- розвиток руху «Бадді» як засобу адаптації та розвитку майбутніх фахівців, запровадження інституту менторства, організація навчання менторів;
- створення регіонального хабу для збору і аналізу інформації щодо актуальних та майбутніх потреб ринку праці та кар'єрної орієнтації студентів, запровадження посад кар'єрних радників, регулярне проведення ярмарок кар'єр;
- розвиток м'яких навичок, створення інституту студентського лідерства;
- неухильне дотримання академічної доброчесності.

Освітні інновації. Запровадження сучасних підходів до розроблення та реалізації освітніх програм є істотним резервом як до підвищення якості підготовки фахівців, так і для додаткових фінансових надходжень в університет за рахунок освітньої діяльності. Основні заходи:

- освітня програма (а не спеціальність чи галузь) повинна бути основою для планування та розвитку освітньої діяльності;
- переосмислення місця, ролі та повноважень гаранта освітньої програми;
- розширення спектру освітніх послуг, в тому числі – програм неформальної освіти (мікрокваліфікацій);
- розширення практики визнання результатів навчання, здобутих у неформальній та інформацій освіті;
- використання потенціалу Асоціації випускників для налагодження тісної співпраці із підприємствами та організаціями для забезпечення практики;
- гармонізація програм підготовки в коледжах з бакалаврськими програмами університету для створення студентам можливості послідовної рівневої освітньо-професійної підготовки;
- створення мережі кваліфікаційних центрів за основними галузями інженерії та технологій для отримання професійних кваліфікацій;

- розроблення цільових програм професійного розвитку викладачів (напрямки: використання ІІІ в освіті, сучасні методи оцінювання, інструменти виявлення академічного плагіату тощо);
- розширення інклюзивності освітнього середовища на основі концепції, розробленої Асоціацією випускників Львівської політехніки.

Науково-дослідна робота та інноваційна діяльність. Реформування системи управління науковою роботою є необхідним кроком для підвищення ефективності та результативності наукових досліджень. Першочергові кроки:

- реформування діяльності науково-дослідної частини університету для вирішення завдань маркетингової підтримки науково-дослідної та інноваційної діяльності, зменшення накладних витрат;
- забезпечення пріоритетності військових потреб, всебічна підтримка проєктів, спрямованих на оборону Держави;
- концентрація коштів для створення міжінститутських наукових лабораторій;
- організаційна та фінансова підтримка молодих вчених, сприяння їх участі в міжнародних проєктах та грантових програмах;
- удосконалення інформаційного забезпечення науково-дослідної роботи: оновлення бази даних про науковий потенціал кафедр та лабораторій;
- постійний моніторинг запитів зацікавлених установ щодо їх потреб в наукових розробках в регіоні і Україні в цілому;
- відновлення позиції наших науковців в державних та місцевих структурах (конкурсні комісії, експертні комісії по ДБ та ДЗ);
- посилення консультуючої ролі аспірантури та докторантури;
- подальший розвиток наукового парку, технопарку, започаткування галузевих бізнес-інкубаторів при науково-навчальних інститутах.

Міжнародна співпраця та європейські перспективи. Міжнародна діяльність є одним із пріоритетів розвитку Львівської політехніки як сучасного європейського університету, повноправного та активного члена Європейського простору вищої освіти. Вона повинна не тільки підвищувати імідж університету, але й стати вагомим чинником професійного розвитку викладачів та науковців, фахового та особистісного розвитку студентів, вагомим джерелом поповнення бюджету Політехніки. Основні пріоритети та напрямки:

- підвищення результативності участі викладачів та науковців в конкурсах міжнародних програм (Еразмус+, Горизонт);
- використання усіх інструментів прозорості освітніх програм (двомовний каталог ОП, який відповідає вимогам ЄКТС-2015 та ELM 3.0; опис окремих дисциплін на основі європейських рекомендацій щодо результатів навчання та із врахуванням ЕСКО; впровадження сучасного підходу до визнання результатів навчання, здобутих в інших

університетах, та інш.), що сприятиме визнанню наших дипломів і кваліфікацій в Європейському Союзі;

- розширення спектру міжуніверситетських зв'язків, підвищення їх результативності;
- організаційна, кадрова та фінансова підтримка діяльності Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою;
- підтримка програм подвійного та спільного дипломування із європейськими університетами;
- організація хакатонів спільно із міжнародними партнерами;
- надавання пріоритету проєктам за участю студентів в програмі Еразмус+;
- організаційне та фінансове сприяння міжнародній мобільності, стажуванню за кордоном, забезпечення максимальної прозорості виділення коштів та підбору претендентів на мобільність;
- фінансова підтримка участі викладачів та науковців в міжнародних конференціях, недопустимість припинення виплати заробітної плати під час перебування у закордонних відрядженнях в рамках наукових та освітянських проєктів;
- організаційна та методична допомога в створення профілів викладачів та студентів на платформі Europass.

Соціальні питання. В час війни, економічної кризи та безгрошів'я населення соціальні питання набувають особливої критичності. Тому першочергова увага майбутньої адміністрації повинна бути надана забезпеченню максимальної прозорості і справедливості в ухваленні рішень, що стосуються умов праці і навчання, матеріального і морального винагородження, використанню усіх передбачених законодавством можливостей для підвищення оплати праці і соціальних стандартів. Тому плануємо:

- не допускати багатократної різниці в середньому рівні заробітної плати між науково-педагогічними працівниками та адміністрацією;
- максимально використовувати наявні механізми винагородження працівників за вагомі показники навчальної та наукової діяльності;
- зменшити до мінімуму відсоток викладачів, які працюють на основі річних угод;
- забезпечити виділення передбачених законодавством 0,3% фонду заробітної плати на фінансування соціально-культурних потреб працівників Політехніки;
- оптимізувати використання земельних ресурсів Університету для будівництва житла та гарантувати прозорість його виділення для працівників;
- сформулювати фонд для проведення реконструкцій та капітального ремонту гуртожитків Політехніки з метою забезпечення житлом молодих викладачів та аспірантів.

Студенти. Важливим завданням для студентства, поряд з навчанням, є підвищення своєї суб'єктності в Політехніці через активну участь у житті рідного університету. Це дає можливість зробити гідний внесок у забезпечення обороноздатності нашої Держави через активну участь у волонтерському русі та студентському капеланстві, а також підтримці ветеранів та їх дітей; розвинути м'які навички, критично важливі для фахівця в умовах сучасного ринку праці; відіграти важливу роль у формуванні корпоративної культури та створення екосистеми Політехніки. Основні заходи на найближчі роки:

- удосконалення системи національно-патріотичного виховання;
- подальший розвиток студентського самоврядування, сприяння та підтримка різноманіття студентських організацій та ініціатив;
- участь студентів-магістрів та аспірантів розробленні та модернізації освітніх програм бакалаврського рівня;
- делегування студентству певних повноважень в управлінні Політехніки (гуртожитки, система харчування, сервісні служби тощо);
- підтримка студентського спорту, освітньо-наукових заходів, культурно-мистецької діяльності;
- створення на теренах Політехніки інноваційного арт-простору, інклюзивного та відкритого для студентства Львова;
- продовження традицій «Весни Політехніки» та Зимового балу;
- організація зустрічей студентів із випускниками під егідою Асоціації випускників Львівської політехніки.

Цифровий університет. Як провідний технологічний університет України, який готує фахівців та проводить наукові дослідження в регіоні, насиченому крупними компаніями в сфері інформаційних технологій, Львівська політехніка не може не бути лідером у впровадженні цифрових технологій в освіту та науку. Наше завдання - створити інноваційне освітнє середовище, що поєднує найсучасніші ІТ-рішення, штучний інтелект та адаптивні методики навчання, є відкритим до співпраці з бізнесом, державою та міжнародними партнерами. Основні напрямки роботи:

- розвивати адаптивне навчання, розширювати можливості онлайн-освіти, модернізувати інфраструктуру та впроваджувати новітні технології викладання;
- інтеграція штучного інтелекту, великих даних, хмарних технологій та інших інновацій у навчальний процес і дослідницьку діяльність та забезпечення академічної та наукової доброчесності;
- підвищення енергоефективності, відмова від енерго-неефективного обладнання та технологій;
- цифровізація управління на усіх рівнях: запровадження електронного документообігу, використання цифрових підписів, автоматизація формування розкладу тощо;

- кібербезпека – підвищення рівня захисту службової інформації, недопущення витоку персональних даних, несанкціонованого доступу до корпоративної мережі;
- подальший розвиток віртуального навчального середовища, використання електронних ресурсів для он-лайн лекцій провідних фахівців з-поза Львова та України;
- інтенсифікація використання міжнародних інформаційних ресурсів, які безкоштовно надаються Україні;
- 100% забезпечення приміщень бездротовим зв'язком.

Управління університетом та кадрова політика. Основними принципами формування керівництва Львівською політехнікою на усіх рівнях повинні стати: професіоналізм та порядність, вікова та гендерна збалансованість, пропорційне представництво. А в роботі із працівниками - повага і партнерство. Пріоритети та напрямки удосконалення:

- запровадження нової моделі управління університетом, створення сильної корпоративної культури;
- децентралізація - передача значної частини повноважень і відповідного фінансування з рівня університету на інститути та кафедри;
- істотне спрощення системи рейтингування викладачів та кафедр, поклавши в основу якість освіти, показники навчальної та науково-дослідницької роботи, особистісного професійного розвитку та думку студентів;
- спрощення умов обрання за конкурсом на науково-педагогічні посади шляхом максимального наближення їх до вимог МОН України;
- підготовка молодіжного кадрового резерву на усіх рівнях управління Університетом (цілеспрямоване навчання, в т.ч. – за кордоном, сприяння в отриманні грантів тощо);
- повноцінне використання потенціалу Наглядової ради університету та Асоціації випускників Львівської політехніки;
- істотне підвищення ролі університету в громадському, професійному та культурно-освітньому житті громади міста Львов та регіону;
- забезпечити лідерство Львівської політехніки у створенні згуртованого і міцного академічного середовища Львова.

Таким чином, своїм **основними завданнями** на посаді ректора Львівської політехніки вважаю забезпечення стійкого еволюційного розвитку; подальше розширення академічної автономії, передачу значної частини повноважень і відповідного фінансування з рівня Університету на інститути та кафедри; поглиблення демократії шляхом залучення широкого кола студентів та працівників до обговорення та вирішення проблем; дебіюрократизацію управлінських процесів та створення нової культури управління; забезпечення прозорості при ухваленні рішень.

А загалом – створення комфортних умов роботи і навчання.

Моя мета – разом з вами створити креативне, дійсно університетське середовище, в якому хочеться навчатися, працювати, творити та реалізовувати свій науковий і викладацький потенціал, відчувати себе частиною політехнічної родини, у якій праця кожного повинна бути пошанована і належно винагороджена.